

Tytuł: Matka Boska Karmiąca

Autor, warsztat: nieznany, małopolski

Czas powstania: II połowa XIX wieku

Technika, materiał: olej na płótnie

Wymiary (W x S): 60,5 cm x 49,0 cm

Wizerunek przedstawiający Matkę Bożą Karmiącą oparty jest najprawdopodobniej na dewocyjnym miedziorycie Pfeffela z pierwszej poł. XVIII w. O ile nieliczni bieglejsi mistrzowie cechowi powielali ten temat poprawnie, o tyle twórcy mniej zdolni nie radzili sobie ze stosunkowo trudnym układem kompozycyjnym. Z tej przyczyny mały Jezusek przedstawiany jest bez ruchu, spokojny, zwrócony twarzą w kierunku widza. Dzieciątko jest tu owinięte w pieluszki tak jak to robiono na Podbeskidziu ponad 100 lat temu. Zwracają uwagę ozdobne motywy kwiatowe w obu górnych rogach obrazu. Temat obrazu był w XIX w. stosunkowo popularny na polskiej wsi z uwagi na to, że według wierzeń Matka Boża chroniła od głodu i często stanowiła prezent ślubny.

Motyw Madonny Karmiącej jest znany w sztuce od czasów średniowiecza. łacińska nazwa tego typu przedstawień to „*Maria Lactans*”. Do najoryginalniejszych przedstawień tego typu należą te z końca średniowiecza, gdzie pokazanie karmiącej Matki Bożej z odsłoniętą piersią było normalne i naturalne. Najbardziej znanym i najczęściej kopiowanym obrazem Madonny Karmiącej jest obraz, którego autorem jest Andrea Solari, pod tytułem: „Madonna z zieloną poduszką”, (ok. 1507-10, Paryż, Luwr).